

In de Bijbel gaat een hele rij getuigen voorbij aan de aandachtige lezer en ze brengen hun getuigenis over Christus. Zoek in de Heilige Schrift geen handboek dat is voorbereid door geschiedkundigen, of een systeem dat is bedacht door wijsgeren, of een verhandeling die opgesteld is door godsgeleerden, of een wetboek dat is uitgevonden door rechtsgeleerden, of een stelling die verdedigd wordt door moralisten. De Bijbel is een getuigenis dat wordt afgelegd door getuigen. Deze getuigen zeggen wat zij gehoord en gezien hebben; het zijn getuigen die aantonen en geen geleerden die bewijzen; getuigen, die vertellen wat het levende woord voor hen heeft betekend.

Verbazingwekkende feiten

Jaarlijks worden meer dan 150 miljoen Bijbels of bijbelgedeelten verspreid. Dit bijzondere boek is vandaag nog altijd de absolute bestseller in meer dan 1800 talen en dialecten. De Bijbel is bijna over de gehele wereld verspreid. Mensen van uiteenlopende nationaliteit lezen hetzelfde boek als zij troost en hulp nodig hebben of behoefte voelen aan Gods nabijheid. Zij ervaren dat de Bijbel ieder mens in alle tijden iets te zeggen heeft.

“Voor 22 jaar betrad ik, met de H. Geest als Gids, de wonderbare tempel van het christendom. Ik ging binnen door de Genesispoort en wandelde verder door de kunstgalerijen van het Oude Testament, waar aan de wanden portretten hingen van Noach, Abraham, Mozes, Jozef, Izaak, Jakob, Daniël... Ik kwam in de muziekzaal van de Psalmen waar de Geest zich openbaarde over het klavier der Natuur tot het scheen alsof elke pijp van Gods grote orgel antwoordde op het melodieuze harpspel van David, Israëls liefelijke zanger. Ik trad de kamer binnen waar de stem van de Prediker werd gehoord. Ik betrad de werkkamer van de spreuken, en de sterrenwacht van de profeten, waar ik telescopen zag van verschillende grootte, alles gericht op de schitterende Morgenster en met uitzicht op ver verwijderde gebeurtenissen. Ten slotte kwam ik in de audiëntiezaal van de Koning der koningen, en kreeg een blik op zijn heerlijkheid van het standpunt van de vier evangelisten: Matteüs, Markus, Lukas en Johannes. Ik kwam in de plaats van de Handelingen der apostelen waar de Heilige Geest de jonge kerk aan het vormen was. Ik bereikte de schrijfkamer, waar Paulus, Petrus, Jakobus en Johannes hun brieven zaten te pennen. Ik schreed verder in de troonzaal van de Openbaring waar de glinsterende bergtoppen omhoog rezen, en waar ik de Koning zag, zittend op zijn troon in zijn eeuwige heerlijkheid!”

William A. Sunday



De bron van wijsheid en kracht De Bijbel

De Bijbel is een uniek Boek dat door God gewild en door Hem geïnspireerd is.

Om de daden en de woorden, waarmee God de mensheid tot het eind der tijden onderricht, te bewaren, heeft Hij ze laten neerschrijven in dat Boek.

De wonderbaarlijke daden in het belang van de mens, die door de Bijbel verhaald worden, vullen de ontoereikendheid van de natuur aan en de woorden die het bevat die door de Geest gegeven en geïnspireerd zijn, vullen de ontoereikendheid van het geweten aan. Op die manier maakt de Bijbel het de Geest mogelijk te werken aan het hart van de mensen om gedachten en gevoelens te doen ontstaan, die noch door het geweten, noch door het verstand ooit zijn gevonden.

Er is een nauwe band tussen de daden en de woorden van God. Door de wonderbaarlijke daden opent God de harten en bereidt Hij ze voor, zijn woorden te ontvangen. Door zijn woorden legt Hij zijn voornemens uit.

In de Bijbel *handelt* God; in de Bijbel *spreekt* God.

Twee Testamenten

De Bijbel bestaat uit twee Testamenten : het Oude en het Nieuwe. Het Oude Testament bestaat uit negenendertig historische, poëtische en profetische boeken met 929 hoofdstukken. Het Nieuwe Testament bestaat uit de evangeliën, de Handelingen der apostelen, de brieven en de Openbaring: 27 boeken met 260 hoofdstukken. De hele Bijbel bestaat uit 66 boeken met 1189 hoofdstukken.

Het Oude Testament werd geschreven in het Hebreeuws, met uitzondering van drie korte passages die in het Aramees zijn opgesteld. Het Nieuwe Testament werd geschreven in het Grieks.

De hele Bijbel is in een periode van ongeveer vijftien eeuwen geschreven (1400 v. Chr. tot 100 na Chr.) door een veertigtal schrijvers. Het Oude Testament werd begonnen in het jaar 1400 v. Chr. en werd besloten omstreeks het jaar 450 v. Chr. Het Nieuwe Testament is tussen het jaar 40 en 100 van onze tijdrekening geschreven.

De naam “Testament” heeft betrekking op de boeken die de voorwaarden en de geschiedenis van *twee verbonden* bevatten: de boeken, die de feiten weergeven in verband met het sluiten van het eerste verbond, dat gesloten werd tussen God en de Israëlieten, kregen de naam Oude Testament; de boeken die de geschiedenis van Jezus en het sluiten van het verbond met zijn kerk bevatten, werden gegroepeerd onder de titel Nieuwe Testament.

De twee Testamenten kunnen niet van elkaar gescheiden worden. Het Oude Testament verwijst naar het Nieuwe, het Nieuwe verwezenlijkt het Oude; ze komen allebei uit dezelfde bron en worden uitstekend samengevat in de persoon van Jezus Christus. Augustinus zei :

“Het Oude Testament is niets anders dan het Nieuwe, gehuld in een sluier; het Nieuwe Testament is niets anders dan het ontsluitende Oude Testament.”

De beloften aan de patriarchen en de typen die aan Israël werden gegeven, vinden hun vervulling in het leven en de dood van Jezus Christus; de gedachten die geschetst werden door de profeten, worden voltooid in het evangelie.

Het Nieuwe Verbond is door Christus ingesteld met het Oude Verbond als basis. Het joodse particularisme droeg de kiem van het christelijk universalisme in zich. Het Oude Testament bewerkt met de ploeg van de wet het terrein waarop het Nieuwe Testament het zaad van het evangelie zal strooien. In Jezus Christus hebben wij de synthese van de twee Testamenten, hun uitleg, hun bestaansreden, de Openbaring van God op het volmaaktste niveau.

Daarom kan men het Nieuwe Testament beter begrijpen als men eerst het Oude Testament bestudeert. Het Oude Testament is slechts te begrijpen in het licht van het Nieuwe.

Het Boek bij uitstek

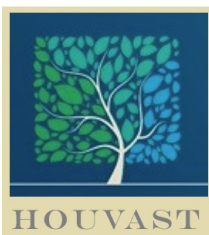
Het woord Bijbel komt van het Grieks Biblia, dat betekent: de boeken, bibliotheek. Hiëronymus noemde de Bijbel een “goddelijke bibliotheek”. Hij bevat verscheidene boeken in één boek. Men noemt hem ook: de Schrift, de Heilige Schrift. Het is het boek bij uitstek. Al verdwijnen alle andere boeken, de Bijbel blijft.

Alexandre Ribot van de „Academie Française” schreef :

“Als ik maar drie boeken op reis kon meenemen, zou ik bij voorkeur en in de eerste plaats de Bijbel meenemen.”

En de filosoof Charles Renouvier, lid van het „Instituut” heeft het met deze woorden uitgedrukt :

“Als ik voor een man stond die de tijd had om maar één boek te lezen, zou ik hem de Bijbel geven.”



Walter Scott, de Engelse schrijver, vroeg voordat hij stierf aan zijn schoonzoon, om “een beetje uit het Boek” voor te lezen. De schoonzoon, die niet wist welk boek hij moest zoeken in de bibliotheek met meer dan dertigduizend boeken, vroeg verbaasd :

“Uit welk boek moet ik u voorlezen ?”

“Er is maar één boek, de Bijbel”, antwoordde de schrijver.

Jezus Christus, het centrale thema van de Bijbel

Het centrale thema van de Bijbel is Jezus Christus, die de verlorenen komt zoeken en redden:

“Want daar de wereld in de wijsheid Gods door haar wijsheid God niet gekend heeft, heeft het God behaagd door de dwaasheid der prediking te redden hen, die geloven.” 1Korintiërs 1:21

“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat eenieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.” Johannes 3:16

De verklaring van Jezus aan Nicodemus is een samenvatting van de hele Bijbelse Openbaring: wat God voor het heil van het menselijk geslacht heeft gedaan en wat de mens moet doen om er van te genieten.

Jezus Christus is het levende centrum van de geschreven Openbaring. Alles in de Bijbel wijst naar Hem en gaat van Hem uit. Hij is in de Heilige Schrift wat de zon is in het zonnestelsel. Hij verlicht met zijn heerlijkheid de bladzijden van het Heilige Boek. Hij is de held die men bij elke stap tegenkomt, van de Sinaï tot de Tabor, van Kalvarie tot het hemelse Jeruzalem; overal wordt er op Hem gezinspeeld, overal handelt Hij, overal geeft Hij zijn leven; “Jezus Christus naar wie beide Testamenten heen wijzen: het Oude als zijn verwachting, het Nieuwe als zijn model, en allebei als hun middelpunt”. (Pascal)

Jezus Christus is het Woord van God dat onder de mensen verschenen is. Hij die gewenst, verwacht, aangekondigd en voorbereid werd in het Oude Testament en die vleesgeworden, begroet, aanbeden, geofferd, gekruisigd, opgestaan, verheerlijkt is en *verwacht wordt voor de tweede keer* in het Nieuwe Testament, is de levende wonderbaarlijke waarheid, die de Bijbel begrijpelijk maakt, zoals een sleutel die toegang geeft tot een verborgen schatkamer; en het is deze Jezus die aan dit woord zijn gezag geeft.

Christus zal komen,

Hij is gekomen,

Hij zal weerkomen: dat is het grote thema van de Bijbel.

Om deze reden is de Bijbel een getuigenis. Christus heeft gezegd:

“Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen, en toch wilt gij niet tot Mij komen om leven te hebben.” Johannes 5:39